Dosarul nr. 2-496/2025
PIGD 2-25032839-46-2-12032025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 24 iunie 2025 în or. Floreşti
Hotărârea redactată integral la 25 iulie 2025.

Judecătoria Soroca, sediul Floreşti în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda

cu participarea:
Reprezentantului reclamantului ***** Nicolae, avocatului Berladean Lilia
Reprezentantului pârâtei ***** Veronica, avocatului Popescu Adriana

Examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** Nicolae împotriva lui ***** Veronica privind contestarea paternităţii,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces:

La 12 martie 2025, ***** Nicolae s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** Veronica privind contestarea paternităţii.

În motivarea acţiunii, a invocat că, cu pârâta ***** Veronica a încheiat căsătoria la data de 26.08.2021. Până la încheierea căsătoriei pârâta ***** Veronica deja avea copilul minor ***** *****a. n. *****. Din relaţia lor la data de ***** s-a născut fiul ***** *****.

Susţine că, în anul 2023, dorea să plece la odihnă peste hotarele ţarii. Astfel, pârâta i-a comunicat că fiica minoră *****nu deţine paşaport, iar din acest motiv nu vor putea pleca la odihnă.

Indică că, pârâta l-a rugat să meargă la biroul notarial să perfecteze o declaraţie pentru a putea perfecta paşaportul copilului. La biroul notarial a semnat o declaraţie, iar din care motive pârâta a prezentat-o la serviciul stare civilă nu cunoaşte. Ulterior a perfectat paşaportul copilului şi au plecat la

odihnă.

Menţionează că, la data de 31.10.2024 a fost emis hotărârea instanţei de judecată care a dispus de a încasa din contul său pensia de întreţinere a copiilor minori ***** *****şi ***** *****. A apelat la serviciile unui avocat care i-a explicat că urmează să achite pensia alimentară şi pentru copilul minor ***** *****, deoarece a fost inclus în certificatul de naştere în calitate de tată.

Indică că, s-a deplasat la SSC Floreşti, unde la data de 29.02.2025 a comandat certificatul de naştere şi avizul cu privire la anularea şi sau modificare actului de stare civilă. Studiind actele a observat că a fost inclus în certificatul de naştere a copilului minor *****în baza declaraţiei nr. 23 din 09.08.2023. Astfel, în aceeaşi zi a solicitat notatului eliberarea copiei declaraţiei, cu care a făcut cunoştinţă.

Avocatul i-a explicat că în baza declaraţiei date a recunoscut că este tatăl biologic al copilului minor ***** (*****) *****şi este de acord să fie inclus în rubrica tată, însă, cele incluse în declaraţia dată nu corespunde adevărului, deoarece nu este tatăl biologic al copilului. Recunoaşte că nu a citit declaraţia, dar a semnat-o, însă când notarul i-a dat citire nu a înţeles despre ce este vorba, deoarece are probleme cu auzul, dar i-a fost ruşine să spună şi a zis că a înţeles, cu gândul că este vorba de perfectarea paşaportului pentru plecare în străinătate.

Relatează că, în acest context proba care atestă că nu este tatăl biologic al copilului poate demonstra copia cererii de chemate în judecată privind încasarea pensiei de întreţinere a copiilor, prin care pârâta confirmă acest lucru.

În drept, îmi întemeiez cerere pe dispoziţiile art. 5, 7, 38, 83, 166, 167 CPC al RM, 49 CF. HP nr. 5 din 21.12.2015 al RM.

Solicită constatarea că ***** Nicolae, nu este tatăl biologic al copilului minor ***** *****, cu dispunerea anulării din actul de naştere al copilului ***** *****, la rubrica „tată”, înscrierea că pârâtul ***** Nicolae este tatăl copilului.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Berladean Lilia, a susţinut cererea de chemate în judecată solicitând admiterea ei integral.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Popescu Adriana, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Reclamantul ***** Nicolae şi pârâta ***** Veronica, în şedinţa de judecată nu s-au prezentat, astfel luând în consideraţie că au fost reprezentaţi de avocaţi, instanţa a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanţei:

Studiind cererea de chemare în judecată, materialele anexate, audiind avocaţii, ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente:

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importantă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţa pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanţa de judecată are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, stabileşte că o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de aşi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent

şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Codul familiei, familia şi relaţiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat

Conform art. 45 alin. (1) din Codul familiei, rudenia este legătura bazată pe descendenţa unei persoane dintr-o altă persoană sau pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun. În primul caz, rudenia este în linie dreaptă, iar în al doilea caz - linie colaterală.

Articolul 46 din Codul familiei, statuează că drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Potrivit prevederilor art. 47 alin. (1)-(7) din Codul familiei, proveniența copilului de la mamă (maternitatea) se stabileşte în baza documentelor care confirmă naşterea copilului de la mamă într-o instituţie medicală. În cazul când copilul nu este născut într-o instituţie medicală, maternitatea se stabileşte pe baza documentelor medicale, a depoziţiilor martorilor sau pe baza altor probe. Fiind informaţi despre un caz de naştere sau la adresarea mamei după naştere, instituţia medico-sanitară/medicul de familie din localitate sânt obligaţi să întreprindă, în termen de 3 zile lucrătoare, măsurile necesare de constatare a naşterii copilului şi, în cazul constatării acesteia, să elibereze certificatul medical constatator de naştere, chiar dacă mama nu are domiciliul în această localitate. Copilul născut din părinţi căsătoriţi ori în timp de 300 de zile din momentul desfacerii căsătoriei, declarării căsătoriei nule sau decesului soţului mamei copilului are ca tată pe soţul (fostul soţ) al mamei, dacă nu a fost stabilit contrariul. Prezumţia de paternitate a soţului (fostului soţ) poate fi înlăturată printr-o declaraţie a soţilor (foştilor soţi) depusă personal. În cazul în care soţii (unul din ei) nu se pot prezenta personal, declaraţia se autentifică notarial şi se expediază la organul de stare civilă. Paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declaraţie comună a acestuia şi a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă. În cazurile când mama este decedată, declarată decedată sau dispărută ori când nu i se cunoaşte locul aflării, precum şi în cazul decăderii ei din drepturile părinteşti, paternitatea se stabileşte în baza declaraţiei tatălui şi a acordului scris al autorităţii tutelare sau prin hotărârea instanţei judecătoreşti dacă lipseşte un astfel de acord. În cazul în care în privinţa mamei este instituită o măsură de ocrotire judiciară, se aplică prevederile art.4852 şi 4853 din Codul civil. Declaraţia comună a

mamei şi tatălui copilului privind paternitatea poate fi depusă la organul stare civilă şi până la naşterea copilului.

Potrivit art. 3 alin. (1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, actele de stare civilă sânt înscrisuri autentice de stat, prin care se confirmă faptele şi evenimentele ce influenţează apariţia, modificarea sau încetarea drepturilor şi obligaţiilor persoanelor şi se caracterizează statutul de drept al acestora. Sânt recunoscute valabile numai actele de stare civilă înregistrate la organele de stare civilă.

Conform prevederilor art. 7 alin.(1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, pe baza actelor de stare civilă, inclusiv a încheierii notariale de desfacere a căsătoriei prin acordul soţilor se eliberează certificate de stare civilă: de naştere, de căsătorie, de divorţ, de schimbare a numelui şi/sau a prenumelui – titularilor sau reprezentanţilor legali ai acestora, de deces- membrilor familiei, rudelor decedatului sau altor persoane îndreptăţite. Certificatele de stare civilă se semnează de către funcţionarul organului de stare civilă sau de către funcţionarul primăriei oraşului, comunei, satului, împuternicit să înregistreze actele de stare civilă, aplicându-se sigiliul organului respectiv.

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, organele de stare civilă activează în fiecare oraş reşedinţă al raionului şi asigură: a) înregistrarea actelor de stare civilă, b) înscrierea menţiunilor pe actele de stare civilă, c) reconstituirea, înregistrarea tardivă, precum şi transcrierea actelor de stare civilă, d) modificarea, rectificarea, completarea, anularea actelor de stare civilă sau a menţiunilor înscrise pe acestea, e) evidenţa formularelor şi eliberarea certificatelor de stare civilă; f) eliberarea duplicatelor certificatelor de stare civilă, g) organizarea şi păstrarea fondului de arhivă propriu, h) controlul activităţii ce ţine de înregistrarea actelor de stare civilă, desfăşurate de persoanele abilitate din cadrul primăriilor oraşelor, comunelor, satelor din raza lor teritorială, generalizarea rezultatelor controalelor şi acordarea ajutorului metodic.

Conform art. 23 alin. (1)-(6) din Legea nr. 100 din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă, tatăl şi mama copilului, care sânt căsătoriţi între ei, se înscriu în calitate de părinţi la cererea oricăruia dintre aceştia. Datele privind mama copilului se înscriu în actul de naştere în baza actelor prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a) şi lit. b), iar datele privind tatăl – în baza certificatului de căsătorie al părinţilor copilului. Dacă părinţii copilului au divorţat, căsătoria lor este declarată nulă sau soţul mamei a decedat, precum şi dacă părinţii copilului nu sânt căsătoriţi între ei, datele privind părinţii se

vor înscrie în actul de naştere potrivit art. 47 şi art. 48 din Codul familiei. În cazul naşterii copilului din părinţi necăsătoriţi între ei, dacă lipseşte cererea comună a părinţilor sau hotărârea instanţei judecătoreşti privind stabilirea paternităţii, numele de familie al tatălui se înscrie după numele de familie al mamei, iar prenumele tatălui – la indicaţia mamei sau a persoanei care face declaraţia de naştere. În cazurile indicate la alin. (4), înscrierea datelor privind tatăl copilului la indicaţia mamei nu poate împiedica stabilirea ulterioară a paternităţii. La dorinţa mamei, rubrica privind datele despre tatăl copilului din actul de naştere poate rămâne necompletată, fapt ce se consemnează la rubrica ”menţiuni”.

În conformitate cu art. 66 alin. (3) din legea sus indicată, în caz de litigiu între persoanele interesate, problema modificării rectificării sau completării actului de stare civilă urmează a fi soluţionată de instanţa de judecătorească.

Conform prevederilor art. 69 alin. (1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, în actele de naştere şi, după caz, în cele de căsătorie, de divorţ sau de deces se înscriu menţiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, precum şi alte menţiuni similare. Menţiunile, rectificările şi completările respective în actele de stare civilă se înscriu pe baza: a) actului de căsătorie, de divorţ sau hotărârii judecătoreşti privind anularea sau nulitatea căsătoriei, b) cererii părinţilor sau hotărârii judecătoreşti privind stabilirea paternităţii, c) hotărârii judecătoreşti privind contestarea recunoaşterii sau tăgăduirea paternităţii ori privind excluderea datelor din rubrica referitoare la tată din actul de naştere al copilului, d) cererii mamei care nu este căsătorită cu tatăl copilului, precum şi a însuşi copilului care a atins majoratul, cu privire la completarea rubricii referitoare la tată din actul de naştere al copilului, la modificarea sau omiterea acestor date.

Instanţa menţionează că paternitatea unui copil născut în timpul căsătoriei poate fi înlăturată în condiţiile art. 47 alin.(4) Codul familiei, la organul de stare civilă. În cazul în care lipseşte declaraţia soţilor de a înlătura prezumţia de paternitate stabilită în condiţiile art.47 alin. (3) Codul familiei, cât şi în cazul paternităţii recunoscute în condiţiile art.47 alin.(5) Codul familiei, paternitatea poate fi contestată pe calce judecătorească conform art.49 alin.(1) Codul familiei.

Potrivit art. 49 alin. (1) din Codul familiei, paternitatea (maternitatea) poate fi contestată numai pe cale judecătorească de către persoanele înscrise drept tată sau mamă sau de către persoanele care sânt mama sau tatăl firesc al copilului, de către copil la atingerea majoratului, de către tutorele (curatorul) copilului.

Alin. 3 lit. b) al aceluiaşi articol, stipulează că, *nu au dreptul să conteste paternitatea, persoana care a fost înscrisă drept tată al copilului în baza declaraţiei comune a acesteia şi a mamei copilului sau în baza declaraţiei proprii, dacă în momentul depunerii acesteia ştia că nu este tatăl firesc al copilului*.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, la data de 26 august 2021, a fost încheiată căsătoria între ***** Nicolae şi ***** (*****) Veronica (f. d. 6).

Ulterior, în baza declaraţiei întocmite în faţa notarului Conovol Ion din 09 august 2023, ***** Nicolae, a recunoscut că, este tatăl biologic al copilului ***** *****, născută la *****, şi este de acord să fie înscris în rubrica tata. Totodată, declarând că este de acord să fie schimbat numele copilului din „*****” în „*****” (f. d. 5).

Prin urmare, la data de 28 ianuarie 2025, de către ASP a fost eliberat certificatul de naştere seria NA-VI nr. 4060484 pe numele copilului ***** *****, la rubrica „Părinţi” au fost indicaţi „Tata ***** Nicolae” şi „Mama ***** Viorica” (f. d. 3).

Instanţa de judecată reţine că, paternitatea se defineşte ca fiind legătura juridică dintre copil şi tatăl său, iar cercetarea paternităţii unui copil de către instanţele judecătoreşti izvorăşte din principii deosebit de importante: cel al ocrotirii interesului superior al copilului, stabilirii adevărului cu privire la paternitate, al egalităţii în drepturi dintre copilul din căsătorie şi cel din afara ei. De aceea, orice măsură privitoare la copil, indiferent de autorul ei, trebuie să fie luată, cu respectarea interesului superior al copilului.

Datorită specificului acestei probleme şi dat fiind că paternitatea se întemeiază pe faptul incert şi imposibil de probat în mod nemijlocit, instanţa trebuie să dea prudenţă deosebită în administrarea şi aprecierea probelor.

În această ordine de idei, instanţa de judecată reiterează că, potrivit art. 49 alin. (3) lit. b) Codul familiei, nu au dreptul să conteste paternitatea persoana care a fost înscrisă drept tată al copilului în baza declaraţiei comune a acesteia şi a mamei copilului sau în baza declaraţiei proprii, dacă în momentul depunerii acesteia ştia că nu este tatăl firesc al copilului.

Prin urmare, ***** Nicolae, odată ce prin declaraţia din 09 august 2023, întocmită în faţa notarului, şi-a dat acordul de a fi înscris în rubrica tată în certificatul de naştere a copilului minor ***** *****, declarând că este tatăl biologic al copilului, nu este în drept să conteste paternitate vis-a-vis de copilul minor ***** (*****) *****.

Astfel, instanţa de judecată apreciază critic argumentul reclamantului precum că, nu a înţeles conţinutul declaraţiei, deoarece are probleme cu auzul, or, reieşind din conţinutul declaraţiei sus menţionate se constată indubitabil

că, declarația a fost *prezentată solicitantului pentru a face cunoștință cu conținutul acesteia*, apoi citită în glas tare de către notar. Fiind cunoscut cu cuprinsul și efectele prezentei declarații, solicitantul a declarat că i-a înțeles conținutul că, cele expuse în declarație reprezintă voința sa, a consimțit la autentificarea prezentei declarații și a semnat toate exemplarele ei.

Mai mult ca atât, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Berladean Lilia, a declarat precum că, ***** Nicolae, cunoaște limba de stat și nu întâmpină careva dificultăți la citire.

Corespunzător, instanța de judecată consideră neîntemeiate pretențiile reclamantului privind anularea înregistrării paternității sale față de copilul minor ***** *****, născută la *****, din actul și certificatul de naștere seria NA-VI nr. 4060484, înregistrare efectuată de către Agenția Servicii Publice, eliberată la 29 ianuarie 2025.

Luând în considerație cele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** Nicolae împotriva lui ***** Veronica privind contestarea paternității, ca neîntemeiată.

Conform art. 49 alin. (3) lit. b) Codul familiei, art. 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de ***** Nicolae împotriva lui ***** Veronica privind contestarea paternității, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Președintele ședinței,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru